

Przemówienie Ojca Świętego Jana Pawła II
„Niech Chrystus będzie waszą całkowitą i wyłączną miłością”

2 czerwca 1995r.

Moje drogie Siostry!

1. Ta audyencja napelnia mnie radością, ponieważ daje mi możliwość spotkania się z wami z okazji międzynarodowego zjazdu ogłoszonego dla uczczenia 25-tej rocznicy promulgacji, która nastąpiła 31maja 1970 r., odnowionego Obrzędu Konsekracji Dziewic. Pozdrawiam organizatorów tego zjazdu i was wszystkie, które zebrałyście się dzisiaj. Sobór Watykański II nakazał przejrzenie obrzędu konsekracji dziewic, znajdującego się w Pontyfikale Rzymskim (zob. konstytucja *Scarosanctum Concilium*, nr 80). Miało to na celu nie tylko staranne przejrzenie formuł liturgicznych i gestów obrzędowych, ale także przywrócenie obrzędu, który w odniesieniu do kobiet nie należących do instytutów życia konsekrowanego wyszedł od wieków z użycia. Wraz z tym rytym został przywrócony stan dziewic, *Ordo virginum*, który miał znaleźć swe własne sformułowanie prawne, różne od instytutów z kanonu 599 nowego Kodeksu Prawa Kanonicznego. Ten odnowiony obrzęd i przywrócone *Ordo* są podwójnym darem Pana dla Jego Kościoła. Wychwalacie ten dar, dziękując Panu za niego. Z tej okazji chcecie zaczerpnąć z niego motyw i inspirację do odnowienia waszej gorliwości i poświęcenia.
2. Ze swej strony chcę mówić do was z tym samym pełnym uczucia ciepłem, z jakim biskupi dawnych czasów zwykli mówić w swych kościołach: na przykład z ciepłem Metodego z Olimpu, pierwszego piewcy dziewictwa chrześcijańskiego; Atanazego z Aleksandrii i Cypriana z Kartaginy, który uważał dziewice konsekrowane za wybraną część Chrystusowego stada; z ciepłem Jana Chryzostoma, którego pisma są bogate w idee mające karmić duchowe życie dziewic; Ambrożego z Mediolanu, którego dzieła świadczą o niezwyklej trosce pasterskiej w stosunku do dziewic konsekrowanych; Augustyna z Hippony, żarliwego, głębokiego teologa dziewictwa podjętego ze względu na Królestwo niebieskie (por. Mt 19, 12); wielkiego, świętego papieża Leona I, według wszelkiego prawdopodobieństwa autora godnej podziwu modlitwy konsekracyjnej *Deus castorum corporum*; i Leandra z Sewillii, który napisał piękny list do swej siostry Florentyny z okazji przyjęcia przez nią konsekracji dziewic. Jest to biskupia tradycja, do której ja z chęcią się przyłączam.
3. Z tej znaczącej okazji chcę przypomnieć niektóre fundamentalne wskazówki, które mogą nadać kierunek waszemu szczególnemu powołaniu w Kościele i w świecie. Kochajcie Chrystusa, sens waszego życia. Dla dziewicy konsekrowanej, jak twierdzi św. Leander z Sewilli, Chrystus jest wszystkim: "Oblubieńcem, bratem, przyjacielem, dziedzicem, nagrodą, Bogiem i Panem" ("*De institutione virginum*", Wstęp). Tajemnica wcielenia widziana była przez tych Świętych Ojców w świetle oblubieńczym, w czym szli za interpretacją śmierci Pana podaną przez Apostoła Pawła: "Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie" (Ef 5,25). Wydarzenie zmartwychwstania widziano również jako zaślubiny zmartwychwstałego Pana i nowej mesjańskiej wspólnoty, i dla tej przyczyny wigilia Wielkanocy była świętowana jako "noc zaślubin Kościoła" (św. Asteriusz Amazeński Homilia XIX in Psalmum V oratio V). Całe życie Chrystusa było zatem odczytywane w znaku tajemnicy Jego zaślubin z Kościołem (por. Ef 5, 32). Wy także, drogie Siostry, należycie do tej tajemnicy poprzez dar Ducha Świętego i ze względu na "nowe duchowe namaszczenie" (por. *Rontificale Romanuum, Ordo Consecrationis Virginum*, nr 16 - Pontyfikał Rzymski, Obrzędy Konsekracji dziewic, nr 16).
4. Odpowiedzcie na nieskończoną miłość Chrystusa swoją całkowitą i wyłączną miłością. Kochajcie Go tak, jak pragnie być kochany w waszym konkretnym życiu: "Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania" (J 14, 15; por. 14, 21). Kochajcie Go stosownie do waszego stanu oblubieńczego; Przyjmując te same co On uczucia (por. Flp 2, 5); dzieląc Jego sposób życia polegający na pokorze i cichości, miłości i miłosierdziu, służbie i radosnej przystępności, niespożytej gorliwości o chwałę Ojca i zbawienie rodzaju ludzkiego. Stan dziewictwa konsekrowanego czyni wychwalanie Chrystusa bardziej spontanicznym, posłuszeństwo Jego Słowu szybszym, służbę Jemu bardziej radosną, a okazje oddania Mu miłosego pokłonu częstszym. Ale dziewictwo konsekrowane to nie przywilej, ale raczej dar Boży, który zakłada mocne zobowiązanie do naśladowania Go i bycia Jego uczniem. Podążanie za Barankiem w niebie (por. Ap 14, 6) zaczyna się na ziemi od pójścia wąską ścieżką (por. Mt 7, 14). Wasze sequela Christi będzie tym bardziej radykalne, im większa będzie wasza miłość do Chrystusa i im jaśniejsza będzie świadomość znaczenia waszej konsekracji w dziewictwie. W liście apostołskim *Mulieris dignitatem*, mówiąc o "ewangelicznym

ideale dziewictwa" przypomniałem, że "w (konsekwowanym) dziewictwie wyraża się... radykalizm Ewangelii, który polega na pozostawieniu wszystkiego i naśladowaniu Chrystusa" (nr 20). Wasze bycie uczniami Chrystusa będzie tym intensywniejsze, im bardziej będziecie przekonane, że Jezus jest jedynym Nauczycielem (por. Mt 23,8), którego słowa są "duchem i życiem". Drogie Siostry, pamiętajcie, że wasze miejsce jest, podobnie jak Marii z Betanii (por. Łk 10, 39), u stóp Jezusa, gdzie będziecie słuchać słów zmiłowania wychodzących z Jego ust. (por. Łk 4, 22).

5. Kochajcie Kościół waszą Matkę. Poprzez uroczysty Obrzęd konsekracji, któremu przewodniczył biskup diecezjalny (Ordo consecrationis virginum. Praenotanda, nr 6, s. 8) otrzymałyście od Kościoła dar konsekracji. Jesteście przeznaczone do służby Kościołowi. Powinnyście zawsze czuć się silnie związane z Kościołem. Zgodnie z nauczaniem Ojców, otrzymując od Pana "konsekrację dziewictwa", dziewica staje się widzialnym znakiem dziewiczości Kościoła, narzędziem jego owocności i świadkiem jego wierności Chrystusowi. Dziewice są także przypomnieniem o ukierunkowaniu Kościoła ku dobrom przyszłym i napomnieniem, by ożywiać to eschatologiczne napięcie. Jest także zadaniem dziewic stać się aktywnymi rękami szlachetności lokalnego Kościoła, jego głosem modlitwy, wyrazem jego miłosierdzia, pomocą dla jego ubogich, pocieszeniem dla jego cierpiących synów i córek, i wsparciem dla sierot i wdów. Możemy powiedzieć, że w czasach Ojców pietas i caritas Kościoła wyrażała się w dużym stopniu poprzez serca i ręce konsekrowanych dziewic. Oto są linie zaangażowania, które nadal zachowują ważność. Ja sam podkreśliłem antropologiczną wartość wyboru dziewictwa podjętego w Kościele. Jest to sposób, w jaki dziewica konsekrowana "realizuje swoją osobowość jako kobieta". "W podjętym w sposób wolny dziewictwie kobieta potwierdza się jako osoba, jako stworzenie, którego Stwórca pragnie dla Siebie od samego początku, a jednocześnie realizuje ona osobową wartość własnej kobiecości" (Mulieris dignitatem, nr 20) Nie mniej niż kobieta wstępująca na drogę małżeństwa dziewica konsekrowana jest zdolna przeżywać i wyrażać oblubieńczą miłość. "W podobnej miłości" staje się ona w Kościele darem dla Boga, dla Chrystusa Odkupiciela, i dla wszystkich braci i sióstr.
6. Miłujcie dzieci Boże. Wasza całkowita i wyłączna miłość do Chrystusa nie wyłącza was z miłości skierowanej ku wszystkim mężczyznom i kobietom, braciom i siostram, ponieważ horyzonty waszej miłości miłosiernej - dlatego właśnie, że należycie do Chrystusa - są takie same jak horyzonty Chrystusa. Zgodnie ze słowami Apostoła, dziewica "troszczy się o sprawy Pana, o to, by była święta i ciałem i duchem" (1 Kor 7, 34). Szuka ona "tego co w górze, gdzie zasiada Chrystus po prawicy Boga" (Kol 3, 1). Ale przecież nie wyobcowuje to was z wielkich wartości tworzenia i z tęsknot ludzkości, ani też nie uwalnia od cierpienia ziemskiego miasta, od jego konfliktów i trosk spowodowanych wojną, głodem, chorobami i szeroko rozprzestrzenioną "kulturą śmierci". Miejcie miłosierne serce i dzielcie te cierpienia braci. Zaangażujcie się w obronę życia, promowaniu kobiety i szacunku dla jej wolności i godności. Wiecie o tym dobrze: "Wy, które jesteście dziewicami dla Chrystusa", stajecie się "matkami według ducha" (Ordo consecrationis virginum, nr 16), współpracując z miłością w ewangelizacji i promowaniu człowieka.
7. Kochajcie Maryję z Nazaretu, pierwszy owoc chrześcijańskiego dziewictwa. Pokorna i uboga, "obiecana oblubienica Józefa" (Mt 1, 18), męża sprawiedliwego "z domu Dawida" (Łk 1, 27), Maryja stała się dzięki szczególnemu przywilejowi i dzięki swej wierności wezwaniu Pańskiemu, Dziewiczą Matką Syna Bożego. Maryja jest dlatego doskonałą ikoną Kościoła jako tajemnicy wspólnoty i miłości, ikoną Kościoła będącego Dziewicą, Oblubienicą i Matką. Jak zauważa św. Leander z Sewilli, Maryja jest też "punktem kulminacyjnym i prototypem dziewictwa". Ciałem i duszą była w pełni tym, czym wy z całej siły pragniecie być dziewicami w ciele i w duszy, oblubienicami przez całkowite i wyłączne przyłgnięcie do miłości Chrystusa, matkami poprzez dar Ducha.
8. Moje drogie Siostry, Maryja jest waszą Matką, Siostrą i Nauczycielką. Uczcie się od Niej wypełniać wolę Bożą i przyjmować Jego zbawczy plan, zachowywać Jego słowo i odnosić do Niego wszystkie wydarzenia życia, uwielbiać Go za "wielkie dzieła" dla ludzkości, uczestniczyć w tajemnicy cierpienia, nieść Chrystusa wszystkim ludziom i wstawiać się za będącymi w potrzebie. Bądźcie z Maryją w domu weselnym, gdzie panuje radość i gdzie Chrystus objawia się swoim uczniom jako mesjański Oblubieniec. Bądźcie z Maryją u stóp Krzyża, gdzie Chrystus ofiarowuje swoje życie za Kościół. Pozostańcie z Nią w Wieczerniku, w domu Ducha Świętego, który został wylany jako Boża Miłość w Kościele, Jego Oblubienicy.

Wytrwajcie wiernie w waszym powołaniu z pomocą Najświętszej Dziewicy. Niech przykłady świętych dziewic, które ubogaczyły życie Kościoła we wszystkich wiekach będą dla was zachętą.

Niech wam towarzyszy zapewnienie o mojej nieustannej modlitwie oraz szczególnym błogosławieństwie.